

5. АРТБУКИ – mainstream сучасного графічного дизайну [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу: <http://knukim.edu.ua/novunu/artbuki-mainstream-suchasnogo-grafichnogo-dizaynu/>.
6. Klanten R. Behind the Zines: Self-Publishing Culture / R. Klanten, A. Mollard, M. Hubner. – Berlin: Gestalten, 2011.
7. Bodman S. Artists' Books: Creative Production and Marketing / Sarah Bodman. – Bristol : Impact Press, 2007.
8. Новий довідник історії України Історичний словник [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://history.vn.ua/book/new/d130.html>.
9. «САМВИДАВ. Київ vol1»: конспект у замальовках [Електронний ресурс]. – 2013. – Режим доступу: <http://www.chytomo.com/blogs/samvidav-kiiiv-vol1-konspekt-u-zamalovkah>.
10. Книжковий обід 07/08 – Book lunch 07/08 : [каталог виставки] / Інститут духовних цінностей, Центр сучасного мистецтва при НаУКМА. – Київ, 2008.

Шерстюк Т.А.

старший викладач,

Балаклійська дитяча музична школа

ПРО ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ СОЛЬФЕДЖІО В ДМШ (З ДОСВІДУ РОБОТИ)

Музично-теоретичні дисципліни в дитячій музичній школі є неодмінною й надзвичайно важливою складовою навчальної програми. Саме ці предмети відіграють важливу роль як у розвитку музикальних здібностей (виховання слухових даних, почуття метро-ритму, гармонійного слуху, основи знання музичної форми), так і в розширенні музичного світогляду (ознайомлення з життям і творчістю видатних композиторів). Іншими словами, сольфеджіо та музична література – основні щаблі професійного вивчення музики. Саме наявність цих предметів відрізняє навчання в музичній школі від відвідування гуртків дитячої творчості чи приватних уроків співу та гри на музичному інструменті.

Проте на практиці ми постійно зустрічаємося з фактами, які свідчать про недостатнє розуміння важливості цих предметів, а як наслідок – несистематичне їх відвідування учнями. Маючи 38-річний досвід викладання сольфеджіо, хочу звернути увагу на деякі найбільш типові причини.

По-перше, це відсутність з боку батьків та учнів розуміння доцільності відвідування теоретичних предметів. Нерідко батьки, привівши дитину на навчання до музичної школи, акцентують увагу на тому, що дитина прийшла вчитись грати на музичному інструменті чи співати, а все інше – це другорядні предмети, яким взагалі не варто приділяти великої уваги. На жаль, нерідко такі висновки роблять і самі викладачі фахових дисциплін. Тож перед початком навчання необхідно провести бесіду з батьками стосовно обсягу шкільної програми та важливості всіх навчальних дисциплін, не виключаючи можливості

продовження навчання дитини у вищих навчальних закладах культури і мистецтв, де ці предмети є вкрай необхідними.

По-друге, зниження інтересу до вивчення теоретичних предметів. Тут, звичайно, відіграють велику роль як професійні, так і особистісні якості викладача. Зробити кожен урок цікавим, динамічним, насиченим різноманітними формами роботи, використання ігрових моментів – це завдання педагога, який повинен постійно працювати над удосконаленням свого педагогічного професійного рівня. Учитель, навіть якщо він має великий досвід викладання, має ретельно готуватись до кожного уроку. Окрім методично грамотно складеного поурочного плану, викладач повинен володіти прийомами акторської майстерності та мовної культури, подавати матеріал доступно й зрозуміло, щоб захопити увагу дітей, спонукати їх до творчого спілкування.

По-третє, слабкі міжпредметні зв'язки теоретичних та фахових дисциплін. Учень приходить на урок сольфеджіо з упевненістю, що знання чи навички, отримані на заняттях, йому ніде не знадобляться, тому можна не виконувати завдання або й зовсім не відвідувати уроки. І тільки грамотний і професійний педагог не буде пояснювати матеріал як догму, а буде акцентувати на тому, яку роль у розкритті музичного образу відіграють ті чи інші елементи (інтервали, акорди, лади, ритмічні фігури), наводити живі яскраві приклади. При сольфеджуванні знайомих уривків з вивчених творів музичної літератури не буде зайвим звернутись іще раз до творчості композитора, пригадати цікаві факти з його життя. Разом з тим, необхідно детально розібрати мелодію, зацентрувавши увагу на образному змісті та засобах його розкриття. До того ж, деякі педагоги забувають, що саме слово «сольфеджіо» означає спів по нотах. Надмірне захоплення сухими теоретичними вправами на побудову інтервалів та акордів, без виразного сольфеджування по нотах відволікає від головного: музичного виховання і розвитку слухових даних. Такі уроки стають нецікавими й важкими для сприйняття багатьма учнями. Не варто забувати, що сольфеджіо – це також музика. Сольфеджування повинно бути осмисленим, динамічним, виразним, емоційним, щоб кожен учень відчував красу мелодії, а в двоголосі чи триголосі – гармонійну злагодженість. Тож не можна забувати, що основна мета кожного уроку, як і навчання в цілому – естетичний розвиток дитини.

По-четверте, відсутність індивідуального підходу викладача до кожного учня. Кожна дитина – неповторна особистість зі своїми рисами характеру та здібностями. В одного учня добре розвинуте логічне мислення – і він безпомилково буде інтервали, другий має тонкий музикальний слух і красивий голос, що дає йому змогу інтонаційно вірно відтворити мелодію для сольфеджування, третій добре відчуває гармонію, четвертий тяжіє до творчості. Педагог повинен добре знати особливості кожного учня, виділяти його здібності, акцентувати увагу на тому, що в дитини виходить добре, а також ненав'язливо залучати до виконання тих форм роботи, які не так легко даються.

І по-п'яте – не варто перевантажувати дітей складними завданнями. Звичайно, кожен учитель вважає свій предмет найважливішим. Проте не можна забувати, що діти, особливо в наш час, мають дуже велике навантаження в загальноосвітній школі. Окрім того, вони займаються в різних гуртках,

спортивних секціях, а ще – відвідують факультативи та репетиторів, оскільки вже заздалегідь планують вступ до ВНЗ та оволодіння певною професією. Іноді буває так, що учень приходить на урок з неповністю виконаним або й зовсім не виконаним домашнім завданням, посилаючись на відсутність часу. І тут учитель повинен виявити свій педагогічний такт і професіоналізм, щоб не образити дитину, а навпаки, запропонувати їй виконати або почати виконувати це завдання на уроці. Поставивши незадовільну оцінку, можна взагалі відштовхнути дитину від вивчення предмета, вселити страх перед ним та невпевненість у собі, що й призведе до пропусків занять. Мудрий педагог докладе всіх зусиль, аби домогтися, щоб учень зрозумів матеріал, повірив у себе, і переконати дитину, що дане завдання не є надмірно складним, а навпаки, воно надзвичайно цікаве й корисне.

Вважаю, що про ці моменти викладач ніколи не повинен забувати, оскільки виховання музиканта – це, перш за все, виховання людини. І нехай заняття музикою в усіх аспектах і формах приносить дітям лише радість і задоволення.

Шкурупій М.Ю.

аспірант,

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ОСНОВНІ ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ПОНЯТТЯ У СУЧАСНІЙ ПРАКТИЦІ АРХІТЕКТУРНОГО ПРОЕКТУВАННЯ РІЧКОВИХ ЯХТОВИХ КОМПЛЕКСІВ.

Певні види диференціації яхтових комплексів за тими чи іншими ознаками прийняті у багатьох країнах з розвитком сферою яхтингу, але на даному етапі розвитку галузі проектування та будівництва яхтових марин, не існує їх єдиної офіційної типологічної класифікації, яка б певною мірою систематизувала б головні принципи формування об'єктів яхтингу, давала визначення основним поняттям, виявляла їх особливості. Зважаючи на те, що згідно світового досвіду проектування яхтові комплекси, в основному, це великі площинні містобудівні утворення із складною системою планування та багатим набором будівель та споруд різних типологічних груп, залишається відкритим питання підведення фундаментального наукового теоретичного підґрунтя, яке б служило основою для розробки дефіцитних галузевих законодавчих актів та нормативних документів.

Аспекти, які суттєво ускладнюють проектування об'єктів яхтингу:

- відсутність єдиної систематизованої компетентної інформації в структурі існуючих правових та галузевих нормативних документів, на рівні держави, щодо термінологічного визначення основних понять. Присутня